

21 ΟΚΤ. 2016

Σελίδες απάντησης: 5
Σελίδες συνημμένων:
Σύνολο σελίδων:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Αχαρνών 2, 101 76 Αθήνα, Τηλ. 210-2124180 Fax : 210-2124524

Αθήνα 20/10/ 2016
Αριθμ. Πρωτ.: 968

Προς:

Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Αξιοποίηση των φυτογενετικών πόρων της χώρας»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 7843/31-8-2016

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής **κ. Ι. Σακινίδης**, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Στο υποβληθέν Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2014-2020, στόχο αποτελεί η διαφοροποίηση οικονομικής βάσης και η δημιουργία ή/και διατήρηση θέσεων απασχόλησης-αυτοαπασχόλησης και μικρών επιχειρήσεων, η ενίσχυση της νεανικής και γυναικείας απασχόλησης και η δημιουργία συμπληρωματικών εισοδημάτων για γεωργούς και γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Σχετικά με τις διαφοροποιημένες δραστηριότητες που θα υποστηρικθούν, έμφαση θα δοθεί σε τομείς του τουρισμού, της εστίασης και της αναψυχής που δρουν συμπληρωματικά και είναι «λειτουργικά» συνδεδεμένοι με τον πρωτογενή τομέα και τις αγροτικές περιοχές (όπως ο αγροτουρισμός, η οικοτεχνία, ο οινοτουρισμός και τα επισκέψιμα αγροκτήματα), οι οποίοι συνεισφέρουν:

- α) στην ανάδειξη της τοπικής πολιτιστικής, αγροτικής και φυσικής κληρονομιάς της υπαίθρου, την προβολή των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της και την αύξηση της εξωστρέφειας και της επισκεψιμότητάς της, καθώς και
- β) στη διασύνδεση μεταξύ τομέων (τουρισμός, πολιτισμός, περιβάλλον) και, ειδικά, στη σύνδεση του τουρισμού και της εστίασης με την τοπική αγροτική παραγωγή και τα τοπικά αγροτικά προϊόντα (γαστρονομία).

Για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση του ΠΑΑ, έχουν ληφθεί υπόψη ο Ν.4276/2014 (σχετικά με τον Αγροτουρισμό, τον Οινοτουρισμό) και ο Ν.4235/2014 (σχετικά με τα πολυλειτουργικά αγροκτήματα και την οικοτεχνία). Τα προαναφερόμενα χρηματοδοτούνται μέσω των εξής δράσεων/μέτρων του ΠΑΑ:

- Υπομέτρο 6.2: Εκκίνηση μη γεωργικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στις αγροτικές περιοχές. Γίνεται ενίσχυση ιδιωτικού χαρακτήρα παρεμβάσεων και παροχή κεφαλαίου κίνησης για εκκίνηση νέων επιχειρήσεων στις αγροτικές περιοχές για τους προαναφερόμενους εξωγεωργικούς τομείς δραστηριότητας, όπως ο αγροτουρισμός.
- Μέτρο 19: Στήριξη της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων – LEADER: Περιλαμβάνει τη στήριξη σχετικών ιδιωτικών και δημοσίων επενδύσεων (όπως, ενδεικτικά, η ανάπτυξη διαφοροποιημένων δραστηριοτήτων από επιχειρήσεις και κατοίκους της υπαίθρου, η δημιουργία δημοσίου χαρακτήρα υποδομών τουρισμού και αναψυχής, η ανάπτυξη δράσεων για την προστασία και ανάδειξη του περιβάλλοντος, η δημιουργία σχετικών δικτύων). Προστιθέμενη αξία της παρέμβασης Leader είναι ότι οι αναπτυσσόμενες δράσεις θα έχουν «από κάτω προς τα πάνω» προσέγγιση, ήτοι θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις τοπικές στρατηγικές, οι

οποίες έχουν προσδιοριστεί στη βάση τοπικών αναγκών και με τη συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών.

- Υπομέτρου 7.6: Δράσεις για την ανάδειξη της φυσικής κληρονομιάς των αγροτικών περιοχών. Περιλαμβάνει τη στήριξη τοπικής εμβέλειας και μικρής κλίμακας παρεμβάσεων σχετικά με την ανάδειξη, προστασία και διατήρηση της φυσικής κληρονομιάς και συναφών πόρων (όπως γεωργική βιοποικιλότητα και άγρια ζωή, τοπία, παραδοσιακές καλλιεργητικές τεχνικές) αγροτικών οικοσυστημάτων υψηλής αξίας. Συμπεριλαμβάνει και τη δημιουργία μικρών υποδομών για την προώθηση της οικολογικής αξίας των γεωργικών οικοσυστημάτων (όπως, ενδεικτικά, φυτεύσεις, δημιουργία φωλιών και καταφυγίων για άγρια πανίδα, αποκατάσταση σχετικών υποδομών «παραδοσιακού χαρακτήρα» π.χ. ξερολιθιές - γούρνες για προστασία/διευθέτηση εδάφους ή υδάτων).

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑΣ

Η Ελλάδα διαθέτει ένα από τα υψηλότερα επίπεδα βιοποικιλότητας στην Ευρώπη, αφού χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερα πλούσια χλωρίδα, η οποία αποτελείται από 5.752 είδη και 1.893 υποείδη αγγειοσπέρμων φυτών, τα οποία αντιπροσωπεύουν 6.600 είδη και ανήκουν σε 1.072 γένη και 185 οικογένειες. Επίσης, αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα κέντρα ενδημισμού της Ευρώπης και της Μεσογείου, με 1.278 ενδημικά είδη (22.2% του συνολικού αριθμού των ειδών) και 452 ενδημικά υποείδη, τα οποία αντιπροσωπεύουν 1.461 taxa (22.1% του συνολικού αριθμού των ειδών).

Οι εγχώριοι γενετικοί πόροι, πέρα από το γεγονός ότι αποτελούν στρατηγικής σημασίας εθνικό αγαθό και πολύτιμο κομμάτι της πολιτισμικής μας κληρονομιάς, το οποίο οφείλουμε να προστατεύσουμε και να αξιοποιήσουμε προς όφελός μας, μπορούν να συμβάλουν:

- στην παραγωγή ποικιλιών ανθεκτικών σε εκθροούς και ασθένειες, δηλαδή στη μείωση του κόστους παραγωγής του παραγωγού και στην προστασία του περιβάλλοντος λόγω μικρότερων απαιτήσεων σε εισροές (π.χ. φυτοφάρμακα, νερό),
- στην παραγωγή προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας, δηλαδή προϊόντων ΠΟΠ και ΠΓΕ (π.χ. φάβα Σαντορίνης) και
- στην παραγωγή ασφαλών και ποιοτικών τροφίμων.

Η αυτοφυής ελληνική χλωρίδα, καθώς και θέματα ευρύτερου φυσικού περιβάλλοντος, δεν αποτελούν αποκλειστικές αρμοδιότητες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Στο πλαίσιο της ευρύτερης συνεργασίας που υπάρχει μεταξύ των υπηρεσιών των Υπουργείων Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ) και Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ) και με δεδομένη την επιτακτική ανάγκη για διαμόρφωση ενιαίας εθνικής στρατηγικής σε θέματα προστασίας, διατήρησης και αξιοποίησης των φυτογενετικών πόρων, έχει δημιουργηθεί ένα θεσμικό πλαίσιο, το οποίο λαμβάνει υπόψη:

- την πολυπλοκότητα του θέματος, όπως αυτή εκπορεύεται (Διεθνής Συνθήκη του FAO για τους φυτογενετικούς πόρους για τη διατροφή και τη γεωργία-ITPGRFA, Σύμβαση της Βιολογικής Ποικιλότητας-CBD, Πρότυπο Συμφωνητικό Διακίνησης Γενετικού Υλικού, Πρωτόκολλο της Ναγκόγια, Πνευματικά Δικαιώματα, Δικαιώματα Βελτιωτών, Δικαιώματα Γεωργών, νομοθεσία σπόρων, παραδοσιακή γνώση, εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα κ.τ.λ.),
- τα οικονομικά οφέλη που δύναται να προκύψουν από την αξιοποίηση των φυτογενετικών πόρων (π.χ. έλεγχος σποροπαραγωγής) και
- τη συμβολή των φυτογενετικών πόρων στην προστασία του περιβάλλοντος και στην επισιτιστική ασφάλεια (επάρκεια, διαθεσιμότητα ασφαλών και ποιοτικών τροφίμων).

Όσον αφορά στο θέμα της συλλογής σπάνων, ενδημικών φυτών από διάφορους φορείς, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, σημειώνεται ότι:

1. Η συλλογή και διακίνηση προστατευόμενων ειδών ρυθμίζεται με το Π.Δ. 80/1990 (Α' 40) «Προστασία του φυτικού γενετικού υλικού της χώρας». Στόχος του εν λόγω Π.Δ. είναι η προστασία και η διατήρηση του εγχώριου αβελτίωτου γενετικού υλικού των καλλιεργούμενων φυτικών ειδών και των άγριων προγόνων τους ή συγγενών τους ειδών τόσο στο φυσικό τους οικοσύστημα (in situ) όσο και εκτός αυτού (ex situ).

2. Η προστασία της ενδημικής βιοποικιλότητας, συμπεριλαμβανομένων των αδειών για την εκπόνηση ερευνών ή μελετών που αφορούν ενδημικά είδη χλωρίδας, πανίδας και άλλων ομάδων οργανισμών, ρυθμίζεται με το άρθρο 11 του Ν. 3937/2011 (Α' 60) «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις».

3. Οι άδειες που χορηγούνται σύμφωνα με τη Διεθνή Συνθήκη του FAO σχετικά με τους φυτογενετικούς πόρους για τη διατροφή και τη γεωργία [N. 3165/2003 (Α' 177)]. Ο καταμερισμός των οφελών που δύναται να προκύψει υλοποιείται μέσω του Πρότυπου Συμφωνητικού Διακίνησης Γενετικού Υλικού (Standard Material Transfer Agreement-SMTA), το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 4 του εν λόγω νόμου. Πιο συγκεκριμένα, η διανομή της ωφέλειας προβλέπεται στο άρθρο 13 και αφορά: α. στην ανταλλαγή πληροφοριών, β. στην πρόσβαση στις τεχνολογίες και μεταφορά τεχνολογιών, γ. στην ενίσχυση των δυνατοτήτων και δ. στην κατανομή οικονομικών και άλλων ωφελημάτων που απορρέουν από την εμπορευματοποίηση.

4. Οι άδειες που χορηγούνται από το 2015 θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον Καν. (ΕΕ) 511/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Απριλίου του 2014, κατ' εφαρμογή του «Πρωτοκόλλου της Ναγκόγια» που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Σύμβασης της βιολογικής ποικιλότητας [N. 2204/1994, (Α' 59)] για την εφαρμογή του οποίου επισπεύδον Υπουργείο είναι το ΥΠΕΝ.

Σημειώνεται ότι προβλέπεται και πλαίσιο κυρώσεων σε περιπτώσεις παράνομης συλλογής μέσα από τον Ν.1650/86, όπως έχει τροποποιηθεί από τον Ν.3937/2011 και τον Ν.4042/2012, που ως στόχο έχουν την ευρύτερη αποτροπή παραβατικών δραστηριοτήτων και περιλαμβάνουν ποινικές και διοικητικές κυρώσεις, καθώς και κυρώσεις αστικής ευθύνης, με επισπεύδουσα αρχή το ΥΠΕΝ.

Η χώρα μας, προκειμένου να ανταποκριθεί στις εθνικές, ευρωπαϊκές και διεθνείς υποχρεώσεις της αναφορικά με το ζήτημα της προστασίας, διατήρησης και αξιοποίησης των φυτογενετικών της πόρων, έχει αναλάβει τις κάτωθι δράσεις:

1. Στο πλαίσιο της Εθνικής Στρατηγικής για τη Βιοποικιλότητα προβλέπονται στόχοι που αφορούν στην καταγραφή, διατήρηση και δημιουργία εθνικών βάσεων των γενετικών πόρων της χώρας που θα συμβάλλουν στην υποστήριξη της εφαρμοσμένης έρευνας και στη λήψη πολιτικών αποφάσεων σε θέματα διατήρησης, προστασίας και αξιοποίησής τους.

2. Συμμετέχει στο Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Συνεργασίας για τους Φυτογενετικούς Πόρους (ECPGR), το οποίο έχει στόχο τη διασφάλιση της προστασίας, της διατήρησης και της προώθησης της χρήσης των φυτικών γενετικών πόρων στην Ευρώπη, με απώτερο σκοπό την προστασία της βιοποικιλότητας και την αξιοποίηση του φυτικού γενετικού υλικού στον τομέα των τροφίμων και της γεωργίας.

3. Εκδίδει άδειες συλλογής και διάθεσης φυτικού γενετικού υλικού για ερευνητικούς σκοπούς, οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα αξιολόγησης των φυτογενετικών πόρων.

4. Στο πλαίσιο του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2014-2020, όπου βασική προτεραιότητα είναι η προστασία του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων και της βιοποικιλότητας και οι χρηματοδοτικοί πόροι του ΠΑΑ που αφιερώνονται σε δράσεις για την προστασία του περιβάλλοντος αντιπροσωπεύουν ποσοστό πάνω από 30% του συνόλου, έχουν εγκριθεί, τουλάχιστον, πέντε δράσεις που σχετίζονται άμεσα με τη βιοποικιλότητα, ενώ δύο από αυτές αφορούν σε θέματα προστασίας και αξιοποίησης φυτογενετικών πόρων και της εν γένει αγροτικής βιοποικιλότητας.

Στον τομέα της βιοποικιλότητας κύρια συνεισφέρει το Μέτρο 10: Γεωργοπεριβαλλοντικά και κλιματικά μέτρα και ειδικά το Υπομέτρο 10.1: Ενισχύσεις σε γεωργο-περιβαλλοντικο-κλιματικές δεσμεύσεις. Αυτά είναι σε συνάφεια με τη διαπίστωση ότι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αγροτικών εκτάσεων στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με γεωργικές πρακτικές, όπως η αμειψισπορά και η αγρανάπαυση, οι μικτές γεωργοκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις, ιδιαίτερα στις ορεινές και νησιωτικές περιοχές, συμβάλλουν στη δημιουργία ενός μωσαϊκού τοπίων μεγάλης ποικιλότητας, τα οποία αποτελούν βιότοπο για ένα μεγάλο αριθμό ειδών της άγριας πανίδας που ζουν, τρέφονται και αναπαράγονται γύρω από τις καλλιέργειες.

Ειδικά το Υπομέτρο 10.1, έχει ως στόχο τη διατήρηση, την προώθηση και την εφαρμογή γεωργικών πρακτικών με ευνοϊκές συνέπειες για το περιβάλλον και το κλίμα. Στο πλαίσιο του Υπομέτρου 10.1 και των σχετικών γεωργο-περιβαλλοντικο-κλιματικών δεσμεύσεων που ενισχύονται, εφαρμόζονται διάφορες δράσεις (σύνολο 10) που περιλαμβάνουν πενταετείς δεσμεύσεις με δυνατότητα ετήσιας παράτασης.

Αξίζει να αναφερθούν οι εξής Δράσεις:

Δράση 10.1.09: Διατήρηση απειλούμενων αυτόχθονων φυλών αγροτικών ζώων

Αφορά στη στήριξη των κτηνοτρόφων που εκτρέφουν τις απειλούμενες αυτόχθονες φυλές αγροτικών ζώων. Συμβάλλει στη διατήρηση και ενίσχυση της βιοποικιλότητας στον τομέα της ζωικής παραγωγής και στη διατήρηση της γενετικής ποικιλότητας των αυτόχθονων αγροτικών ζώων, καθώς η διατήρηση και ενίσχυση της βιοποικιλότητας αποτελεί το πλέον σημαντικό εργαλείο για τη γενετική παραλλακτικότητα, συνεισφέροντας, αποφασιστικά, στην αειφόρο ανάπτυξη και ισορροπία της φύσης. Επιπλέον, τα ζώα των σπάνιων αυτόχθονων φυλών αγροτικών ζώων:

- είναι τα πλέον προσαρμοσμένα στις τοπικές κλιματολογικές συνθήκες, επιδεικνύοντας ιδιαίτερη ανθεκτικότητα στις ακραίες τιμές των κλιματολογικών αλλαγών (ξηρασία, παγετός, υψηλές θερμοκρασίες κ.λπ.) και στις ασθένειες,
- αξιοποιούν με τον καλύτερο τρόπο τους υποβαθμισμένους και δυσπρόσιτους βοσκότοπους της χώρας και
- επιδεικνύουν ιδιαίτερη ικανότητα επιβίωσης με περιορισμένους πόρους τροφής και νερού.

Δράση 10.1.10: Προστασία τοπικών αβελτίωτων πληθυσμών - ποικιλιών που κινδυνεύουν από γενετική διάβρωση

Στοχεύει στην καλλιέργεια ειδών και ποικιλιών που έχουν περιοριστεί σημαντικά, έτσι ώστε να κινδυνεύουν από γενετική διάβρωση και ειδικά αφορά στην προστασία τοπικών αβελτίωτων πληθυσμών - ποικιλιών που κινδυνεύουν από γενετική διάβρωση μέσω προώθησης της καλλιέργειάς τους (*in situ conservation*).

Επιμέρους σκοποί της δράσης είναι:

- η προστασία της γεωργικής βιοποικιλότητας και της γενετικής ποικιλότητας, μεταξύ των ειδών και εντός των ειδών και η προστασία των αγροτικών οικοσυστημάτων,
- η προστασία και αειφορική διαχείριση των φυτογενετικών πόρων,
- η προώθηση καλλιέργειας τοπικών αβελτίωτων πληθυσμών - ποικιλιών,
- η στήριξη μικροκαλλιεργητών και γεωργών που διατηρούν ή επιθυμούν να καλλιεργήσουν τοπικούς αβελτίωτους πληθυσμούς - ποικιλίες και
- η προστασία του δικαιώματος των καταναλωτών να επιλέγουν τροφή από τοπικούς αβελτίωτους πληθυσμούς - ποικιλίες.

Όσον αφορά στην προστασία της χλωρίδας στον Γράμμο, αρμόδια αρχή για την εμπορία αυτοφυών ειδών στον Γράμμο, όπως αυτή απορρέει από την ευθύνη εφαρμογής της Σύμβασης CITES, περί εμπορίας αυτοφυών ειδών, είναι η Διεύθυνση Δασών Καστοριάς, ενώ οι τελωνειακές αρχές είναι υπεύθυνες για τα είδη της Σύμβασης CITES, όπως αναλύεται παρακάτω:

- Το εμπόριο της αυτοφυούς χλωρίδας καθορίζεται από Διεθνή Συνθήκη CITES, όπως εφαρμόζεται βάσει του άρθρου 4 της αριθμ 125188/246/22-01-2013 ΚΥΑ (ΦΕΚ 285/Β'/13-02-2013) «Εμπορία των ειδών της άγριας πανίδας και της αυτοφυούς χλωρίδας» -που αντικατέστησε στο σύνολό της την προηγούμενη σχετική ΚΥΑ 99098/5881/16-10-2006 (ΦΕΚ 1570/Β'/26-10-2006).

- Η εφαρμογή της Σύμβασης CITES και των σχετικών με αυτήν Κανονισμών (ΕΚ) έχει ανατεθεί στα αρμόδια διαχειριστικά όργανα CITES, τις δασικές και τελωνειακές αρχές του Κράτους. Σημειώνεται ότι η Διεύθυνση Δασών Καστοριάς είναι η αρμόδια αρχή για την προστασία και εκμετάλλευση των ειδών χλωρίδας στην περιοχή του Γράμμου, καθώς και για την έκδοση αδειών εκμετάλλευσης της τοπικής χλωρίδας, βάσει Εγκυκλίων.

Επίσης, αναφέρεται ότι το ΥΠΑΑΤ, σε συνεργασία με το ΥΠΕΝ, είναι αρμόδια για τη χορήγηση αδειών για τη συλλογή φυτικού γενετικού υλικού. Τις περισσότερες φορές οι συλλογές γίνονται υπό την εποπτεία των αρμόδιων φορέων, με τη δέσμευση μέρος του υλικού που συλλέγεται να διατηρείται εκτός τόπου (*ex situ*) στη συλλογή σπερμάτων της Τράπεζας Γενετικού Υλικού ή σε συλλογές υπαίθρου και βοτανικούς κήπους. Επανειλημμένα, ωστόσο, παρατηρείται το φαινόμενο να γίνεται παράνομη και ανεξέλεγκτη συλλογή γενετικού υλικού τόσο σπερμάτων όσο και τμημάτων πολλών φυτικών ειδών, με στόχο την εμπορική εκμετάλλευσή του.

Κρίνεται σκόπιμο να υπάρχει αυστηρότερη παρακολούθηση από τις Διευθύνσεις Δασών των εργασιών έρευνας και συλλογής δειγμάτων φυτικού γενετικού υλικού, καθώς και αυστηρότερος έλεγχος της διακίνησης και εμπορίας των αυτοφυών ειδών εντός και εκτός της

χώρας, ενώ, στο πλαίσιο παγκόσμιων και εθνικών συμβάσεων, συνθηκών και νομοθεσιών σχετικών με τη βιοποικιλότητα (Global Strategy for Plant Conservation, Nagoya Protocol, ΟΔΗΓΙΑ 92/43/ΕΟΚ, Ν. 2204/1994, Ν. 3937/2011, Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα για τα έτη 2014-2029), δίνεται προτεραιότητα και στην εκτός τόπου προστασία (*ex situ*) αλλά και στην επί τόπου προστασία (*in situ*) σπάνιων ειδών.

Το Ινστιτούτο Γενετικής Βελτίωσης και Φυτογενετικών Πόρων (ΙΓΒ&ΦΠ) του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, τόσο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του όσο και στο πλαίσιο ερευνητικών προγραμμάτων, ασχολείται με θέματα διατήρησης και αξιοποίησης των φυτικών γενετικών πόρων και μπορεί να συμβάλει στην προώθηση της επιστημονικής γνώσης και της έρευνας σχετικά με την προστασία και αξιοποίησή τους και στη μεγαλύτερη ενεργοποίηση και διεθνή προβολή της χώρας στον τομέα της προστασίας των γενετικών πόρων και της βιοποικιλότητας.

Συγκεκριμένα, η Τράπεζα Διατήρησης Γενετικού Υλικού, στο πλαίσιο του υποέργου «Συλλογή, Διάσωση, Διατήρηση και Προστασία Γενετικού Υλικού», του έργου «Δημιουργία Τράπεζας Διατήρησης Γενετικού Υλικού» (ΕΠΑΑ-ΑΥ 2000-2006, Μέτρο 6.3, Δράσης Β'), είχε συντάξει πιλοτικές μελέτες για την επί τόπου προστασία τριών ειδών στόχων, οι οποίες μπορούν να βρουν εφαρμογή και σε άλλα φυτικά είδη που κινδυνεύουν από εξαφάνιση.

Επίσης, ο Βαλκανικός Βοτανικός Κήπος Κρουσσιών (ΒΒΚΚ) - Εργαστήριο Προστασίας και Αξιοποίησης Αυτοφύων και Ανθοκομικών Ειδών (ΕΠΑΑΑΕ) του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ έχει αναπτύξει μία πρωτοποριακή στρατηγική και έχει υιοθετήσει αυτόνομες και, ταυτόχρονα, αλληλοσυμπληρούμενες πολιτικές που αφορούν στη φυτοποικιλότητα της Ελλάδας.

Αναφορικά με την επικαιροποίηση της λίστας με τα προστατευόμενα είδη χλωρίδας, επισημαίνεται ότι το 2009 τα σπάνια είδη που αυτοφύονται στην Ελλάδα καταγράφηκαν εκ νέου και συμπεριλήφθηκαν σε δύο τόμους στο: «Βιβλίο ερυθρών Δεδομένων των σπάνιων και απειλούμενων φυτών της Ελλάδας» (Φοίτος Δ, Κωνσταντινίδης Θ, Καμάρη Γ, editors 2009. Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων και Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας, Τόμος 1 (Α-Δ)/ Τόμος 2 (Ε-Ζ). Πάτρα: Ελληνική Βοτανική Εταιρεία).

Σε αυτή την επιστημονική προσπάθεια, η οποία έγινε σε συνεργασία της Ελληνικής Βοτανικής Εταιρείας και του ΥΠΕΝ, προτείνονται μέτρα προστασίας των ειδών αυτών στα οποία περιλαμβάνονται:

- η αποτροπή καταστροφικών επιδράσεων στο φυσικό τους περιβάλλον,
- η επιτόπια (*in situ*) διατήρηση των ειδών στη φύση και η παρακολούθηση των πληθυσμών,
- η εκτός τόπου (*ex situ*) διατήρηση των ειδών μέσα από τη συλλογή τους από ειδικής σύνθεσης ομάδες επιστημόνων και η διατήρησή τους σε Τράπεζες Σπερμάτων και σε Βοτανικούς Κήπους της Ελλάδας, με σκοπό την επαναεισαγωγή τους στο φυσικό περιβάλλον,
- η καλλιέργεια και αξιοποίηση των ειδών, προκειμένου να προστατευθούν οι άγριοι πληθυσμοί (π.χ. είδη με αρωματική, φαρμακευτική, μελισσοκομική, καλλωπιστική χρήση ή και χρήση στη γεωργία) και
- η ανάπτυξη περιβαλλοντικής συνείδησης στους πολίτες και τους μαθητές όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης.

Κατά τα λοιπά, αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, προς το οποίο κοινοποιείται το παρόν έγγραφο με αντίγραφο της Ερώτησης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Υπουργείο Επικρατείας-Γρ. κ. Υπουργού
2. Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας-Γρ. κ. Υπουργού
3. Βουλευτή κ. Ι. Σαхинίδη

